

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Hargaša a členov senátu JUDr. Ivana Rumanu a JUDr. Aleny Adamcovej v právnej veci žalobcu: **A.**, so sídlom H. 17, G., *právne zastúpeného JUDr. J.M., advokátom*, so sídlom Advokátskej kancelárie v K., T. 5, proti žalovanému: **Krajský stavebný úrad v Košiciach**, so sídlom Komenského 52, Košice, za účasti: 1. M. Z., bytom O., 2. O. K., bytom S., 3. L. B., bytom H., právne zastúpená JUDr. M. F., advokátom, so sídlom Advokátskej kancelárie v K., Š. 20, 4. E.K.O. H. s.r.o., so sídlom B. 51, M., 5. Obec M., so sídlom O. 7, M., 6. Košický samosprávny kraj, so sídlom Námestie Maratónu 1, Košice, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 2010/00262 zo dňa 3. marca 2010, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/5395/2010 - 74 zo dňa 10. februára 2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/5395/2010 - 74 zo dňa 10. februára 2011 **p o t v r d z u j e .**

Žalovanému a účastníkom správneho konania náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Košiciach (ďalej len ako „krajský súd“ alebo „prvostupňový súd“) zamietol, s poukazom na ustanovenie § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len ako „OSP“) žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania v záhlaví uvedeného rozhodnutia, ktorým žalovaný, ako vecne a miestne príslušný orgán štátnej správy aj pre úsek stavebného poriadku podľa § 4 ods. 2 písm. b) zákona č. 608/2003 Z. z. o štátnej správe pre územné plánovanie, stavebný poriadok a bývanie a o zmene a doplnení zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov v spojení s § 118 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „stavebný zákon“ alebo „zákon č. 50/1976 Zb.“) zamietol podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „správny poriadok“) odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Mesta Gelnica č. 2009/00347/URP-Ká zo dňa 3. septembra 2009 (ďalej len ako „prvostupňové rozhodnutie“). O trovách konania rozhodol tak, že žalobcovi ich náhradu nepriznal. Zároveň zaviazal žalobcu zaplatiť trovy konania účastníčke L. B. v sume 385,79 € k rukám jej právneho zástupcu JUDr. M. F., v lehote 15 dní od právoplatnosti rozsudku, odvolávajúc sa na ustanovenie § 250k ods. 1 OSP.

V odôvodnení rozsudku krajský súd uviedol, že jeho úlohou bolo posúdiť v medziach žaloby, či stavebný úrad, ako aj žalovaný porušil ustanovenia § 14 ods. 2, § 32 ods. 2 a 4, § 47 ods. 5 správneho poriadku a ustanovenia § 4 ods. 2, § 39 ods. 3 písm. a) a § 39a ods. 1 stavebného zákona, teda či vo veci stavebný úrad rozhodol na základe dostatočne zisteného skutkového stavu a či žalobcovi ako účastníkovi konania nebolo znemožnené vyjadriť sa k všetkým vykonaným dôkazom, a to najmä s prihliadnutím, že k rozhodnutiu doručenému žalobcovi nebola pripojená grafická príloha, ktorá má podľa zákona, ako aj podľa výroku rozhodnutia tvoriť jeho súčasť. Uviedol, že účastníkmi zlúčeného stavebného konania (Mesto Gelnica, ako stavebný úrad svojím rozhodnutím č. 2009/00374/URP-Ka zo dňa 3. septembra 2009 zlúčilo podľa § 39b ods. 5 stavebného zákona, rozhodnutie o využívaní územia s rozhodnutím o umiestnení stavby) boli v súlade s § 34 stavebného zákona okrem navrhovateľa, t.j. Obce Margecany aj právnické a fyzické osoby, ktorých vlastnícke alebo iné právo k pozemkom alebo stavbám, ako aj k susedným pozemkom a stavbám mohli byť rozhodnutím priamo dotknuté, konkrétne vlastníci pozemkov M. Z., L. B. a O. K., ďalej E- H-

s.r.o., ktorá má na susednej parcele hydinársku farmu, Košický samosprávny kraj, ako aj žalobca, keďže má na pozemkoch umiestnený hospodársky dvor, pričom všetci účastníci konania, s výnimkou žalobcu, ktorý vzniesol námietky, s vydanými rozhodnutiami súhlasili.

K námietke žalobcu poukazujúcej na to, že správne orgány si mali pre rozhodnutie vyžiadať aj stanovisko Ministerstva poľnohospodárstva SR, resp. že aj Ministerstvo poľnohospodárstva SR malo byť účastníkom konania, vyhodnotiac ju za nedôvodnú uviedol, že Ministerstvo poľnohospodárstva SR nespĺňa žiadnu z podmienok stanovenú v § 34 stavebného zákona na to, aby mohol mať postavenie účastníka konania, doplniac, že nie je ani dotknutým orgánom podľa § 140a ods. 1 stavebného zákona, pretože rozhodnutie o umiestnení zmeny stavby sa netýka stavieb, ktoré sú určené na chov zvierat, výrobu, skladovanie a spracovanie krmív, ukladanie a spracovanie vedľajších produktov, živočíšnych produktov a netýka sa stavieb, ktoré sú určené na výkon hraničnej veterinárnej kontroly, keďže rozhodnutie o umiestnení zmeny stavby „Priemyselný hnedý park v Margecanoch“ má slúžiť na drevársku výrobu. V tejto súvislosti uviedol, že postavenie dotknutej osoby v zmysle § 140a ods. 1 stavebného zákona má Regionálny úrad verejného zdravotníctva v Spišskej Novej Vsi, ktorý ako dotknutý orgán vo svojom záväznom stanovisku č. 2009/0386-4 zo dňa 18. júna 2009 vyjadril súhlas k územnému konaniu.

Konštatoval, s poukazom na obsah pripojených administratívnych spisov, že stavebný úrad vo veci nariadil ústne pojednávanie, o ktorom boli upovedomení všetci účastníci stavebného konania, teda aj žalobca, mali možnosť sa ústneho pojednávania zúčastniť, vyjadriť svoj názor, prípadne navrhovať dôkazy, pričom je v kompetencii správneho orgánu, ktoré navrhované dôkazy vykoná resp. nevykoná. Poukazujúc na to, že žalobca predložil stavebnému úradu písomné námietky, s ktorými sa stavebný úrad vo svojom rozhodnutí vysporiadal, vyhodnotil postup správnych orgánov za súladný so správnym poriadkom a stavebným zákonom. Mal za to, že stavebný úrad si vyžiadal stanoviská účastníkov konania, ako aj dotknutých osôb, náležite sa vysporiadal s námietkami žalobcu vznesenými v priebehu konania a z uvedeného dôvodu preto vzhliadol námietku, ktorou žalobca vytýkal stavebnému úradu, že vydal rozhodnutie bez dostatočne zisteného skutkového stavu, za nedôvodnú.

Rovnako za nedôvodnú vyhodnotil námietku, ktorou žalobca poukazoval na procesné pochybenia správnych orgánov spočívajúce v tom, že mu prvostupňové rozhodnutie správneho orgánu bolo doručené bez prílohy, t.j. bez grafickej prílohy, hoci z výroku rozhodnutia vyplýva, že bola súčasťou rozhodnutia. Dôvodil, že tak ako uvádza žalovaný a ako vyplýva aj z obsahu pripojených administratívnych spisov, súčasťou rozhodnutia stavebného úradu je aj grafická príloha s názvom „Zakreslenie objektu do katastrálnej mapy“

v mierke 1:500, ktorá svojím vypracovaním zodpovedá situačnému výkresu na podklade katastrálnej mapy podľa § 3 ods. 3 písm. a) Vyhlášky Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky č. 453/2000 Z. z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia stavebného zákona (ďalej len ako „vyhláška č. 453/2000 Z. z.“). Uviedol ďalej, že ak žalobca v odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu správneho orgánu namietal, že súčasťou rozhodnutia, ktoré mu bolo doručené, nebola grafická príloha, nič mu nebránilo požiadať stavebný úrad, aby mu táto grafická príloha bola zaslaná, zdôrazniac, že okrem svojich námietok obsiahnutých v odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu a v žalobe, žiadnym spôsobom nepreukázal, že by mu skutočne rozhodnutie stavebného úradu bolo doručené bez grafickej prílohy, pričom sa priklonil k tvrdeniu žalovanému, ktorým poukazoval na to, že žalobca by nemohol vzniesť námietky ohľadne obsahu grafickej prílohy, keby mu táto doručená nebola.

K námietkam žalobcu poukazujúcim na využívanie fondov z Európskej únie, uprednostňovanie záujmov Obce Margecany pred záujmami súkromných podnikateľov, ako aj na potláčanie a likvidovanie poľnohospodárskej výroby, označiac ich za irelevantné, uviedol, že žalobca v stavebnom ani v súdnom konaní nepreukázal, že skutočne na hospodárskom dvore v Margecanoch existujúce stavby, označované ako maštaľ, v súčasnosti, resp. v minulosti slúžia (slúžili) chovu poľnohospodárskych zvierat, práve naopak, v konaní bolo dostatočne preukázané, že napriek registrovanej farme žalobcu č. P 40 541 v Centrálnnej evidencii hospodárskych zvierat v Žiline od 4. mája 2004, táto je aktívna, schválená, ale nevyužívaná, lebo od jej vzniku neboli presúvané ani odsúvané žiadne ovce o čom svedčí nulová evidencia presunov. Uviedol, že uvedené stavby podľa stavebno-statického posudku vypracovaného Ing. R. K., PhD. v decembri 2009, ako aj fotodokumentácie, nie sú vhodné na dlhodobý pobyt osôb, zvierat a ich zadržovanie, keďže nevykazujú prvky významnej údržby a obnovy, ich stav je vážny, je potrebná ich rekonštrukcia, pričom kritická sa javí predovšetkým strešná konštrukcia, medzistrop, tieto hrozia zrútením, a preto je ich stav život ohrozujúci dodajúc, že aj z tohto zistenia jednoznačne vyplýva, že na hospodárskom dvore Margecany sa nevykonáva poľnohospodárska výroba spočívajúca v chove poľnohospodárskych zvierat (oviec, kráv).

K námietke, ktorou žalobca vytýkal žalovanému, ako aj prvostupňovému správnenému orgánu, že ich rozhodnutia neobsahujú náležitosti ustanovené v § 47 správneho poriadku a taktiež v stavebnom zákone, konštatoval, že stavebný úrad sa vo svojom rozhodnutí

vyporiadal so všetkými písomnými námietkami žalobcu a odôvodnenie preskúmaného rozhodnutia má všetky zákonom stanovené náležitosti.

Záverom odôvodnenia svojho rozhodnutia zdôvodnil opodstatnenie nevyhovenia návrhu žalobcu na odročenie pojednávania, ktorý sa tohto návrhu dožadoval z dôvodu, že mu doposiaľ nebolo doručené rozhodnutie stavebného úradu aj s grafickou prílohou a taktiež za účelom vyžiadania stanoviska Ministerstva pôdohospodárstva SR, keď mal za to, že žalobcovi od času, keď mu bolo doručené rozhodnutie stavebného úradu, za predpokladu, že jeho súčasťou nebola grafická príloha, nič nebránilo, aby mu grafická príloha stavebným úradom bola doručená, pričom z obsahu pripojeného administratívneho spisu nevyplýva, že by rozhodnutie stavebného úradu grafickú prílohu neobsahovalo a vo vzťahu k stanovisku Ministerstva pôdohospodárstva SR konštatoval, že toto nie je potrebné, pretože nie je dotknutou osobou podľa § 140a ods. 1 stavebného zákona.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti prvostupňový súd dospel k záveru, že rozhodnutie a postup správneho orgánu v medziach žaloby bol v súlade so stavebným zákonom a správnym poriadkom, a preto žalobu podľa § 250j ods. 1 OSP zamietol.

O trovách konania žalobcu rozhodol podľa § 250k ods. 1 OSP a nakoľko nebol v konaní úspešný, právo na ich náhradu mu nepriznal.

Zároveň, z dôvodu, že žalobca v konaní úspešný nebol, zaviazal ho nahradiť trovy konania účastníčky L. B. titulom jej právneho zastúpenia v sume 385,79 € pozostávajúce z 2 úkonov právnej služby vykonaných v roku 2010 (prevzatie a príprava právneho zastúpenia dňa 31. mája 2010, písomné podanie zo dňa 15. júla 2010) á 120,23 € + režijný paušál 2x 7,21 € a z 1 úkonu právnej služby (účasť na pojednávaní dňa 10. februára 2011) v sume 123,50 € + režijný paušál 7,41 €.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie, domáhajúc sa jeho zmeny v podobe zrušenia rozhodnutia správneho orgánu a vrátenia veci žalovanému na ďalšie konanie, keď mal za to, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 písm. f) OSP (§ 205 ods. 2 písm. a/ OSP) tým, že mu ako účastníkovi konania bola postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom, a taktiež, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ OSP). Zároveň si pre prípad úspechu uplatnil trovy odvolacieho konania v sume 320,22 € bez jej bližšej špecifikácie. Namietal, že postupom krajského súdu mu bola odňatá možnosť konať pred súdom, keďže nemal možnosť sa oboznámiť s dôkazmi, na ktoré sa krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia odvolával (napr. stavebno-statický posudok vypracovaný

Ing. R. K., PhD.), a teda nemohol k nim zaujať svoje stanovisko. Vytýkajúc prvostupňovému súdu, že nevyhovelo jeho návrhu na odročenie pojednávania za účelom oboznámenia sa s vyjadreniami účastníkov konania, poukazujúc na to, že o tomto procesnom návrhu súd nerozhodol samostatným uznesením, namietal porušenie jeho ústavného práva zakotveného v článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Namietal ďalej, že prvostupňový súd svojím postupom spôsobil nerovnosť strán v súdnom konaní, a teda porušenie ustanovenia § 18 OSP tým, že žalovaný a účastníci mali možnosť sa vyjadriť k žalobe, ale jemu znemožnil dostať sa k vyjadreniam žalovaného a účastníkov a k dôkazom nimi predloženými. Namietal ďalej, že správny orgán, ako aj krajský súd svojím postupom porušili článok 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky dôvodiac tým, že ak zákon vyžaduje ako súčasť rozhodnutia aj grafickú prílohu, nemôže byť na ľubovôli krajského súdu (správneho orgánu) či sa grafická príloha žalobcovi doručí, alebo nedoručí. Mal za to, že mu stavebný úrad úmyselne nedoručil grafické mapy – situačné výkresy, aby sa nemohol účinne brániť, podporiac tento názor aj stanoviskom žalovaného predneseným na pojednávaní dňa 10. februára 2011, v ktorom priznal možnosť nedoručenia príloh, pričom túto absenciu nepokladal za právnu vadu citujúc, že *„...Ak sa nejakým spôsobom stalo, že táto grafická príloha nebola súčasťou rozhodnutia, ktoré bolo doručené žalobcovi, nejde podľa môjho názoru o tak podstatnú a rozhodujúcu chybu, ktorá by nebola známa samotnému žalobcovi, resp. jeho právnemu zástupcovi.“* Zastával ďalej názor, odvolávajúc sa na ustanovenie § 4 vyhlášky č. 453/2000 Z. z., že nezaslanie oboch príloh enunciátu rozhodnutia je podstatnou a rozhodujúcou chybou, ktorú nemal prvostupňový súd tolerovať, nakoľko nemôže byť na subjektívnej úvahe krajského súdu (správneho orgánu) či rozhodnutie bude úplné aj s prílohami alebo nie, pretože takýto postup je v rozpore so zákonom. Z uvedeného dôvodu mal za to, že správny orgán prvého a druhého stupňa, zaslaním mu neúplného rozhodnutia, keďže toto neobsahovalo overenú grafickú prílohou územného rozhodnutia – situačný výkres z katastrálnej mapy M 1:500, a to napriek tomu, že podľa výroku rozhodnutia, táto tvorí jeho neoddeliteľnú súčasť, porušil ustanovenie § 47 ods. 5 správneho poriadku, § 39a ods. 1 stavebného poriadku, ako aj § 4 ods. 1 a 2 vyhlášky č. 453/2000 Z. z., čím mu znemožnil posúdiť a vyjadriť sa aj ku grafickej časti územného rozhodnutia, najmä vo vzťahu k porušeniu odstupových vzdialeností maštálí a výrobnjej haly A, výrobnjej haly B, kotolne a ČOV. Neakceptoval právny názor krajského súdu, ktorým dal za pravdu žalovanému, citujúc z odôvodnenia napadnutého rozsudku: *„...potom ako vedel vznášať námietky ohľadom grafickej prílohy, ktorú skutočnosť mohol zistiť iba z nej...“* opätovne opakujúc, že jeho námietky (bez grafickej prílohy) ohľadom využitia územia a umiestnenia zmeny stavby

nemohli byť exaktné, a to napriek tomu, že farmu užíva už 40 rokov. Ďalej namietal, že krajský súd nesprávne právne posúdil jeho návrhy na vykonanie dokazovania, vykonanie ktorých by pre neho privodilo výhodnejšie postavenie. Vytýkal prvostupňovému súdu, že neakceptoval jeho návrh na vykonanie dokazovania vyžiadanim si stanoviska Ministerstva pôdohospodárstva SR o farme v Margecanoch na území a v budovách bývalých dvoch maštali, ktoré majú byť rozhodnutím zmenené na prevádzkovanie píly – výrobu drevárskych výrobkov a uspokojil sa len s tvrdením bez dôkazu, že farma je aktívna, avšak v rozpore s týmto právnym a skutkových stavom ponechal v platnosti napadnuté rozhodnutie, doplniac zároveň, že farma v Margecanoch plní svoju funkciu, lebo ovce sa tam zdržujú v období od marca do novembra. Ďalej mal za to, že z procesného hľadiska napadnuté rozhodnutie je nejasné a nezrozumiteľné a tým aj nepreskúmateľné, lebo sa nejedná o samotné rozhodnutie, ale o popis námietok a zaujatie stanoviska k námietkam a v tejto súvislosti poukázal na to, že samotné odôvodnenie rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa neobsahuje zákonné náležitosti (§ 47 ods. 3 správneho poriadku) dôvodiac tým, že v odôvodnení rozhodnutia správny orgán neuviedol, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia. Záverom uviedol, že nebolo preukázané, že by rozhodnutím stavebného úradu boli dodržané zákonom stanovené medzery medzi stavbami a krajský súd nesprávne právne vec posúdil, keďže jeho námietky neakceptoval.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu, trvajúc na obsahu svojho vyjadrenia k žalobe, ako aj na obsahu napadnutého rozhodnutia len doplnil, že skutočnosť, že údajne nebola žalobcovi pripojená grafická príloha rozhodnutia prvostupňového stavebného úradu, nemá žiadny vplyv na jeho správnosť. Tvrdenie žalobcu o tom, že mu bolo doručené prvostupňové rozhodnutie stavebného úradu bez príloh, považoval za zavádzajúce, uvedúc, že umiestnenie stavby bolo riadne prejednané na ústnom pojednávaní dňa 18. júna 2009, t.j. nie je možné, aby žalobca nevedel o tom, ako bude stavba umiestnená, doplniac záverom, že žalobca doručil v priebehu konania námietky, s ktorými sa prvostupňový stavebný úrad kvalifikovane vysporiadal vo svojom rozhodnutí, a preto navrhol odvolaciemu súdu napadnutý rozsudok potvrdiť.

Účastníčka správneho konania L. B. v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedla, že toto považuje za účelové a právne irelevantné a majú za to, že prvostupňový súd náležite zistil skutkový stav veci, ktorý aj správne právne posúdil navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil a priznal jej náhradu trov odvolacieho konania vo výške 130,91 €, a to za 1 úkon právnej služby účtovaný v zmysle vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „vyhláška č. 655/2004 Z. z.“) – vyjadrenie k odvolaniu žalobcu (1x úkon podľa § 11 ods. 3 citovanej vyhlášky vo výške 123,50 € a 1x režijný paušál vo výške 7,41 €).

Ostatní účastníci správneho konania sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj ako „najvyšší súd“) ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a v medziach podaného odvolania (§ 246c ods. 1 veta prvá a § 212 ods. 1 OSP), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 250ja ods. 2 OSP s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné priznať úspech.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutí, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť priamo dotknuté (§ 244 ods. 1, 2 OSP).

V prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu, súd postupuje podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti OSP (§ 247 ods. 1 OSP).

Odvolací súd z administratívneho spisu zistil, že Mesto Gelnica, ako príslušný stavebný úrad v zmysle § 119 ods. 3 stavebného zákona, určený Krajským stavebným úradom v Košiciach, opätovne posúdilo návrh Obce Margecany zo dňa 27. augusta 2008 na vydanie

územného rozhodnutia o umiestnení zmeny stavby: **„Priemyselný hnedý park v Margecanoch“** na pozemku parc. č. C. X , C. X , C. X , C.X. a C. X. v kat. území M. (ďalej aj ako „dotknuté pozemky“) doplnený dňa 19. mája 2009 o chýbajúce náležitosti a o návrh na vydanie rozhodnutia o využívaní územia podľa § 37 stavebného zákona a na podklade ustanovení § 39, § 39a a § 39b stavebného zákona zlúčil rozhodnutie o využívaní územia s rozhodnutím o umiestnení stavby, vydal jednak rozhodnutie o využívaní územia na dotknutých pozemkoch za účelom zriadenia priemyselného hnedého parku a jednak rozhodnutie o umiestnení zmeny stavby na dotknutých pozemkoch - **„Priemyselný hnedý park v Margecanoch“** s tým, že vo výrokoch oboch rozhodnutí je uvedené, že nové využitie územia a rozsah a umiestnenie stavby sú zakreslené v situačnom výkrese na podklade katastrálnej mapy M 1:500, tvoriacej prílohu rozhodnutia.

V územnom konaní žalobca, nesúhlasiac s predloženým návrhom na vydanie rozhodnutia o využití územia a o umiestnení zmeny stavby **„Priemyselný hnedý park v Margecanoch“**, v kat. území M., uplatnil námietky, ktorými poukazoval na nasledovné skutočnosti:

- účastníkmi konania nie sú Ministerstvo poľnohospodárstva SR a Regionálna veterinárna a potravinová správa Spišská Nová Ves
- rozhodnutím dotknuté územie tvorí súčasť poľnohospodárskeho dvora, ktorý užíva viac ako 40 rokov s tým, že má na ňom umiestnenú farmu
- podľa stanoviska Regionálnej veterinárnej a potravinovej správy Spišská Nová Ves malo byť vydanie rozhodnutia podmienené spracovaním a realizovaním opatrení, ktorými by sa zachovala ochrana chovu pred zavlečením nákaz – protinákazová bezpečnosť v záväznosti na projektový zámer
- predmetné územie, na ktorom sa plánuje zriadenie „Priemyselného hnedého parku v Margecanoch“ je veľmi malé a svojou činnosťou vylučuje prítomnosť chovu hospodárskych zvierat a nie je možné, aby na doterajšom hospodárskom dvore v prípade zriadenia priemyselného parku mohli byť ustajnené ovce (kravy) bez následkov na ich zdravotný stav
- v danom priestore má zriadený hospodársky dvor, na ktorom má postavené – dve maštale pre chov oviec (kráv), je vlastníkom oplotenia a studne a je vlastníkom funkčného rodinného domu, v ktorom sú ubytovaní občania, pôvodne pracujúci na hospodárskom dvore
- na danom území sa nachádza farma oviec, ktorá je riadne registrovaná v Centrálnej evidencii hospodárskych zvierat pod číslom P X. s platnosťou od 4. mája 2004, a preto nie je možné vydať územné rozhodnutie na priemyselnú výrobu, ak je v danom priestore registrovaný chov oviec

- názov „Priemyselný hnedý park v Margecanoch“ je nepresný, lebo sa nejedná o intravilán obce, ale o extravilán, nakoľko obec Margecany je vzdialená cca 1 kilometer
- ide o ojedinelý prípad v slovenských pomeroch, keďže na funkčnom poľnohospodárskom dvore nachádzajúcom sa na parcelách č. C.X., C.X. a C. X. má nanúteným administratívnym rozhodnutím vzniknúť priemyselná prevádzka, ktorá zneužitím štátnej správy spôsobí zánik jeho poľnohospodárskej živočíšnej výroby na tomto hospodárskom dvore, keďže na základe územného rozhodnutia má vzniknúť „priemyselný park“ v bezprostrednej blízkosti chovu živých zvierat cca 10 m
- existencia len jednej prístupovej cesty k maštaliam a k navrhovanému priemyselnému parku, pričom na tejto ceste sa majú pohybovať ťažkotonážne mechanizmy a autá po celý deň
- Obec Margecany na jednej strane vytvára podmienky pre podnikateľa pre novú prevádzku, ale na druhej strane likviduje existujúcu zamestnanosť 4 zamestnancov, pretože vytvára podmienky pre likvidáciu chovu zvierat na hospodárskom dvore tým, že žiada o vydanie územného rozhodnutia na zriadenie „priemyselného parku“
- na priemyselnom dvore je v prevádzke aj odchov hydiny spoločnosťou E. H.s.r.o., ďalej sa tam nachádza aj iná hospodárska budova pre poľnohospodárstvo
- zriadením priemyselného parku zanikne možnosť ustajnenia živých hospodárskych zvierat v maštaliach, lebo sa to prieči zdravej živočíšnej výrobe
- napriek tomu, že pozemok patrí 3. osobe, v minulosti mu vzniklo právo užívania pozemkov zo zákona a v súčasnosti má vecné bremeno spočívajúce v práve užívať pozemky na hospodárskom dvore.

S poukazom na obsah námietok navrhol žalobca prvostupňovému správneému orgánu vykonať dokazovanie vyžiadanim stanoviska nadriadeného orgánu, a to Regionálnej veterinárnej a potravinovej správy Spišská Nová Ves a Ministerstva poľnohospodárstva SR.

Prvostupňový správny orgán aj napriek doloženiu dokladu o registrácii farmy, vyhodnotil námietky za neopodstatnené, argumentujúc tým, že maštale žalobcu nie sú funkčné a nie je možné posúdiť vplyv navrhovaného priemyselného hnedého parku na vplyv prevádzky, keďže sa uvedené objekty preukázateľne v súčasnosti nevyužívajú na pôvodný účel, sú schátralé a jeden objekt je bez strešnej konštrukcie. Konštatoval ďalej, že predložený návrh je v súlade s územno-plánovacou dokumentáciou Obce Margecany, všetky stanoviská dotknutých orgánov, a to najmä Regionálnej veterinárnej a potravinovej správy Spišská Nová Ves (v novom konaní bolo pri ústnom rokovaní vyjadrené súhlasné stanovisko pre vydanie

územného rozhodnutia), Regionálneho úradu verejného zdravotníctva Spišská Nová Ves a ostatných účastníkov konania sú súhlasné.

Proti prvostupňovému rozhodnutiu podal žalobca odvolanie, ktorým sa domáhal jeho zrušenia a vrátenia veci prvostupňovému správneému orgánu na nové prejednanie a rozhodnutie. Vytýkal mu, že rozhodnutie vydal bez toho, aby zistil úplne a presne skutočný stav veci, argumentujúc tým, že stavebný úrad nezriadil jeho farmu na hospodárskom dvore v Margecanoch, ani ju neregistruje, a preto ju nemôže predmetným rozhodnutím obmedzovať, resp. ju zrušiť. Mal za to, že kompetentným orgánom v tejto veci je Ministerstvo poľnohospodárstva SR, a preto bol stavebný úrad podľa § 32 správneho poriadku povinný vyžiadať si jeho stanovisko ako naložiť s poľnohospodárskou farmou v Margecanoch, pri kolízii záujmov s Obcou Margecany. Odvolávajúc sa na § 39b ods. 3 písm. a) stavebného zákona, poukázal ďalej na to, že v napadnutom rozhodnutí stavebný úrad len jednostranne posúdil vplyv na verejné a súkromné záujmy.

Ďalej okrem výhrad totožných s námietkami uplatnenými v územnom konaní, poukazoval na procesné pochybenia, ktorých sa prvostupňový správny orgán dopustil tým, že jeho rozhodnutie je neúplné a nepreskúmateľné, nakoľko mu bolo rozhodnutie doručené bez katastrálnej mapy o využití územia, a to napriek tomu, že táto je súčasťou enunuciátu rozhodnutia, čím došlo k porušeniu ustanovenia § 39a ods. 1 stavebného zákona. Ďalej mal za to, že samotné odôvodnenie rozhodnutia neobsahuje zákonné náležitosti ustanovené v § 47 ods. 3 správneho poriadku. Dožadoval sa doplnenia dokazovania vyžiadanim si stanoviska Ministerstva poľnohospodárstva SR, keďže mal za to, že v danej veci ide o kolíziu záujmov ministerstva priemyslu a poľnohospodárstva a bez tohto stanoviska nie je možné objektívne uzavrieť túto vec.

Žalovaný preskúmaním spisového materiálu, dospejúc k názoru, že stavebný úrad postupoval pri vydávaní napadnutého rozhodnutia v súlade s ustanoveniami správneho poriadku, stavebného zákona a jeho vykonávacích predpisov, zamietol podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku odvolanie žalobcu a rozhodnutie Mesta Gelnica č. 2009/00347/URP-Ká zo dňa 3. septembra 2009 v celom rozsahu potvrdil. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že napadnutým prvostupňovým rozhodnutím bolo vymedzené územie na navrhovaný účel, t.j. umiestnenie stavby a využitie územia pre „Priemyselný hnedý park Margecany“, na dotknutých pozemkoch, v kat. území M. s tým, že pre navrhovaný priemyselný park bude podľa predloženej dokumentácie vytvorený nový prístupový koridor, t.j. nová prístupová komunikácia a oporný múr tak, aby sa transportné a manipulačné operácie vykonávali v plnej miere mimo parc. č. X., t.j. mimo funkčného areálu spoločnosti E. H. s.r.o., pričom

navrhovaným oporným múrom je zabezpečené aj odčlenenie plánovaného priemyselného parku od objektov parc. č. X. a X., ktoré podobne ako susedné stavby na parc. č. X. a X. nie sú predmetom územného rozhodnutia a vydané rozhodnutie nemá vplyv na ich prevádzku. Dôvodil ďalej, že stavebný úrad si v územnom konaní zabezpečil stanoviská dotknutých orgánov štátnej správy a umožnil sa im vyjadriť tým, že ich oboznámil so začatím územného konania a prizval ich na ústne prejednanie návrhu, pričom práve Regionálny úrad verejného zdravotníctva v Spišskej Novej Vsi, ktorý má podľa § 140a stavebného zákona postavenie dotknutého orgánu, vo svojom stanovisku č. 2009/0386-4 zo dňa 18. júna 2009, záväzným pre správy orgán (§ 140b ods. 1 stavebného zákona), vyjadril súhlas k územnému konaniu. Uviedol, že na ústnom konaní dňa 18. júna 2009 sa zúčastnil aj zástupca Regionálnej veterinárnej a potravinovej správy Spišská Nová Ves, ktorý sa k umiestneniu stavieb a využitiu územia vyjadril do zápisnice z ústneho pojednávania v tom smere, že umocnil svoje pôvodné stanovisko č. 893/08/2 zo dňa 24. októbra 2008, ktorým už vyjadrila svoj súhlas k územnému konaniu, avšak Regionálna veterinárna a potravinová správa Spišská Nová Ves nemá v tomto konaní postavenie dotknutého orgánu štátnej správy v zmysle § 140a stavebného zákona a jej stanovisko nie je záväzným stanoviskom podľa osobitných predpisov, nakoľko RV a PS vydáva záväzné posudky v zmysle ustanovenia § 44 zákona č. 39/2007 Z. z. o veterinárnej starostlivosti v územnom konaní, ak sa týka stavieb, ktoré sú určené na chov zvierat, výrobu, skladovanie a spracúvanie krmív, ukladanie a spracovanie vedľajších produktov, živočíšnych produktov a prípadne, ak sa územné konanie týka stavieb, ktoré sú určené na výkon hraničnej veterinárnej kontroly, a keďže sa nejedná o činnosť vyžadujúcu si záväzný posudok v zmysle ustanovení citovaného zákona, nie je možné vyhovieť námietke žalobcu a požadovať stanovisko Ministerstva poľnohospodárstva SR. Uviedol ďalej, že v rámci odvolacieho konania sa k veci vyjadrila Regionálna veterinárna a potravinová správa v Spišskej Novej Vsi, pod č. 949/2009 zo dňa 11. novembra 2009, ktorá vo svojom stanovisku uviedla, že farma č. P X. je v Centrálnnej evidencii hospodárskych zvierat v Žiline evidovaná od 4. mája 2004 ako výhonová farma pre ovce (len pasienky), táto je aktívna, schválená, ale nevyužívaná a od jej vzniku neboli presúvané ani odsúvané žiadne ovce, o čom svedčí nulová evidencia presunov zdôrazniac, že z uvedeného stanoviska má právnu relevanciu posledný odsek, ktorým RV a PS potvrdila, že dňa 9. decembra 2008 vydala pre žalobcu stanovisko č.j. 1140/2008, v ktorom po preskúmaní v dňoch 1. decembra 2008 a 8. decembra 2008 hodnotí dva objekty (bývalé maštale) poľnohospodárskeho dvora pri objekte farmy E., ako objekty bez schválenia a registrácie nespĺňajúce požiadavky na ustajnenie a chov hospodárskych zvierat resp. v týchto objektoch by ustajnenie zvierat

znamenal porušenie zákona č. 39/2007 Z. z. o veterinárnej starostlivosti. Argumentoval tiež tým, že aj podľa záverov predloženého stavebno-statického posudku vypracovaného Ing. R. K., PhD. v decembri 2008, obsahujúceho podrobnú fotodokumentáciu objektov na parc. č. X. a X., je jedna stavba nevhodná pre dlhodobý pohyb osôb a ich zdržiavanie sa v objekte a druhá stavba je v havarijnom až život ohrozujúcom stave s tým, že keďže maštale žalobcu nie sú funkčné, nie je možné posúdiť vplyv navrhovaného priemyselného hnedého parku na vplyv prevádzky registrovanej farmy oviec. K námietke poukazujúcej na to, že stavebný úrad mal v konaní zohľadniť aj existenciu chovu hydiny spoločnosťou E. s.r.o. uviedol, že stavebný úrad uvedenú spoločnosť zahrnul do okruhu účastníkov konania a o konaní ju upovedomil, pozval na ústne pojednávanie a zaslal jej aj písomné vyhotovenie rozhodnutia zdôrazniac, že spoločnosť E. s.r.o. nepodala žiadne námietky voči prvostupňovému rozhodnutiu a navrhovateľovi písomne dala súhlas so zmenou využitia stavby na parc. č. X., kat. územie M. doplniac, že pre navrhovaný priemyselný park bude podľa predloženej dokumentácie vytvorený nový prístupový koridor, t.j. nová prístupová komunikácia a oporný múr na parc. č. X. tak, aby sa transportné a manipulačné operácie vykonávali v plnej miere mimo parc. č. X., t.j. mimo funkčného areálu spoločnosti E. s.r.o. s tým, že táto požiadavka vyplýva aj zo stanoviska RVaPS Spišská Nová Ves zo dňa 24. októbra 2008 a dodržanie tejto požiadavky stavebný úrad zabezpečil stanovením podmienok vo vydanom územnom rozhodnutí, a to podmienky č. 7 (rozhodnutia o využívaní územia) a podmienky č. 8 (rozhodnutia o umiestnení stavby). K námietkam, ktorými žalobca poukazoval na procesné pochybenia prvostupňového správneho orgánu uviedol, že v predložennom spisovom materiáli je súčasťou napadnutého rozhodnutia grafická príloha s názvom „Zakreslenie objektu do katastrálnej mapy“ v mierke 1:500, ktorá svojím vypracovaním zodpovedá situačnému výkresu na podklade katastrálnej mapy podľa § 3 ods. 3 písm. a) vyhlášky č. 453/2000 Z. z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia stavebného zákona. Uviedol, že preskúmaním predloženého spisového materiálu bolo preukázané, že prvostupňový stavebný úrad podľa § 37 stavebného zákona posúdil návrh z hľadiska starostlivosti o životné prostredie a potrieb požadovaného opatrenia v území a jeho dôsledkov; preskúmal návrh a jeho súlad s podkladmi územného plánovania a s predchádzajúcimi rozhodnutiami o území, posúdil či vyhovuje všeobecným technickým požiadavkám na výstavbu a všeobecne technickým požiadavkám na stavby užívané osobami s obmedzenou schopnosťou pohybu, prípadne predpisom, ktoré ustanovujú hygienické, protipožiarne podmienky, podmienky bezpečnosti práce a technických zariadení, dopravné podmienky, podmienky ochrany prírody, starostlivosti o kultúrne pamiatky, ochrany poľnohospodárskeho pôdneho fondu, lesného pôdneho fondu a pod.,

pokiaľ posúdenie nepatrí iným orgánom, ďalej si zabezpečil stanoviská dotknutých orgánov štátnej správy a ich vzájomný súlad a posúdil vyjadrenie účastníkov a námietky žalobcu a mal za to, že prvostupňový stavebný úrad zistil presne a úplne skutočný stav vecí, pre svoje rozhodnutie si obstaral potrebné podklady a postupoval v súlade s ustanovením § 3 ods. 4 a § 32 správneho poriadku.

Podľa § 39 stavebného zákona v územnom rozhodnutí vymedzí stavebný úrad územie na navrhovaný účel a určí podmienky, ktorými sa zabezpečia záujmy spoločnosti v území, najmä súlad s cieľmi a zámermi územného plánovania, vecná a časová koordinácia jednotlivých stavieb a iných opatrení v území a predovšetkým starostlivosť o životné prostredie vrátane architektonických a urbanistických hodnôt v území a rozhodne o námietkach účastníkov konania. V rozhodnutí o umiestnení stavby si v odôvodnených prípadoch stavebný úrad môže vyhradiť predloženie podrobnejších podkladov, projektovej dokumentácie alebo jej časti; podľa nich môže dodatočne určiť ďalšie podmienky, ktoré sa musia zahrnúť do stavebného povolenia.

Podľa § 39a ods. 1 stavebného zákona rozhodnutím o umiestnení stavby sa určuje stavebný pozemok, umiestňuje sa stavba na ňom, určujú sa podmienky na umiestnenie stavby, určujú sa požiadavky na obsah projektovej dokumentácie a čas platnosti rozhodnutia. Umiestnenie stavby sa vyznačí v grafickej prílohe územného rozhodnutia.

Podľa § 39a ods. 2 stavebného zákona v podmienkach na umiestnenie stavby sa určia požiadavky

- a) na ochranu prírody a krajiny a na zabezpečenie starostlivosti o životné prostredie,
- b) na zabezpečenie súladu urbanistického riešenia a architektonického riešenia stavby s okolitým životným prostredím, najmä na výškové a polohové umiestnenie stavby vrátane odstupov od hraníc pozemku a od susedných stavieb, na výšku stavby, prístup a užívanie stavieb osobami s obmedzenou schopnosťou pohybu a orientácie, na napojenie na siete technického vybavenia, napojenie na pozemné komunikácie, na podiel zastavanej plochy a nezastavanej plochy zo stavebného pozemku vrátane požiadaviek na úpravu jeho nezastavaných plôch,
- c) vyplývajúce z chránených častí krajiny alebo z ich blízkosti,
- d) vyplývajúce zo stanovísk dotknutých orgánov.

Podľa § 39b ods. 1 stavebného zákona rozhodnutím o využívaní územia sa povoľuje nové využívanie územia, určujú sa jeho podmienky a čas jeho platnosti.

Podľa § 39b ods. 2 stavebného zákona v podmienkach nového využívania územia sa určí najmä spôsob, akým sa má územie upraviť, usporiadať, zalesniť, odvodniť, pripojiť na pozemné komunikácie, na siete a zariadenia technického vybavenia územia, spôsob zabezpečenia požiadaviek vyplývajúcich z blízkosti chránených častí krajiny a zo stanovísk dotknutých orgánov a určenia požiadaviek na ochranu existujúcich stavieb a zelene. Podmienkami rozhodnutia podľa odseku 1 sa môže určiť aj kapacitná únosnosť využívania územia na voľnočasové alebo rekreačné potreby obyvateľstva vrátane limitov pre ubytovacie kapacity.

Podľa § 39b ods. 3 stavebného zákona rozhodnutie o využívaní územia sa vyžaduje na

- a) vykonávanie terénnych úprav, ktorými sa podstatne mení územný systém ekologickej stability, vzhľad krajiny, využitie významných krajinných prvkov alebo odtokové pomery v území, najmä na výkop alebo zasypanie priekop, závažky, na násypy a meliorácie,
- b) zriadenie alebo zrušenie verejných sadov, parkov, okrasných záhrad a inej zelene, ak sú spojené s terénnymi prácami, s odstraňovaním zelene, s vybavením chodníkmi a inými spevnenými plochami, s umiestnením drobnej záhradnej architektúry a technickým prevádzkovým zariadením na osvetlenie a údržbu zelene,
- c) zriadenie alebo zrušenie športových ihrísk, odstavných a skladovacích plôch,
- d) delenie a sceľovanie pozemkov, ak podmienky na to nie sú určené územným plánom zóny, projektom pozemkových úprav, iným rozhodnutím alebo opatrením,
- e) ťažobné práce, im podobné práce a s nimi súvisiace práce, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 39b ods. 5 stavebného zákona rozhodnutie o využívaní územia sa zlúči s rozhodnutím o umiestnení stavby, ak sa má na pozemku, ktorého sa rozhodnutie týka, uskutočniť aj stavba.

Podľa § 4 ods. 2 vyhlášky č. 453/2000 Z. z. k územnému rozhodnutiu pripojí stavebný úrad overený situačný výkres so zakreslením predmetu územného rozhodnutia na podklade katastrálnej mapy alebo mapový podklad vypracovaný podľa § 3 ods. 3 písm. a).

Najvyšší súd Slovenskej republiky, posúdiac obsah odvolacích námietok, ktorými žalobca poukazoval jednak, že postupom prvostupňového súdu mu bola ako účastníkovi konania odňatá možnosť konať pred súdom a jednak, že prvostupňový súd vec nesprávne právne posúdil, **ich vyhodnotil za irelevantné**, a to z dôvodov nižšie uvedených.

Podľa § 250e OSP ak nedôjde k vybaveniu žaloby spôsobom uvedeným v § 250d ods. 2 a 3, doručí súd žalovanému rovnopis žaloby. Predseda senátu môže nariadiť žalovanému, aby sa k obsahu žaloby vyjadril v lehote, ktorú zároveň určí.

K námietke žalobcu vytykajúcej prvostupňovému súdu, že neodročil pojednávanie za účelom podania jeho kvalifikovaného stanoviska k predloženým vyjadreniam žalovaného a účastníkov konania, keď dokonca namietal, že tejto žiadosti nevyhovел samostatným uznesením, upriamiac pozornosť na nález Ústavného súdu SR III. 202/2002, v ktorom sa konštatuje, že: „...*Ak predseda senátu podľa § 250e Občianskeho súdneho poriadku nariadi žalovanému, aby sa vyjadril k žalobe, a tento súdu predloží vyjadrenie k žalobe, tak ide o súčasť prípravy pojednávania, výsledky ktorej je predseda senátu povinný oznámiť na začiatku pojednávania.*“, ako aj na obsah zápisnice z pojednávania konaného dňa 10. februára 2011, odvolací súd konštatuje, že prvostupňový súd tým, že na začiatku pojednávania oboznámil prítomných účastníkov konania s vyjadreniami jemu doručenými, postupoval v intenciách citovaného nálezu ústavného súdu, podotýkajúc zároveň, že preskúmavanie zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti Občianskeho súdneho konania má charakter nesporového konania, a preto správny súd pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu posudzuje, či správny orgán aplikoval na predmetnú právnu vec relevantný právny predpis a či vykonané dôkazy logicky robia vôbec možným skutkový záver, ku ktorému správny orgán dospel, pričom význam vyjadrení účastníkov súdneho konania k žalobe má, v porovnaní s vážnosťou dokazovania vykonaného príslušnými správnymi orgánmi v priebehu správneho konania (ktorý postup je predmetom súdneho prieskumu) len podporný charakter a z uvedeného dôvodu je postačujúce, keď predseda senátu na začiatku pojednávania poskytne účastníkom konania v rámci informácie o výsledkoch prípravy pojednávania aj informáciu o obsahu

podaných vyjadrení. Prvostupňový súd preto, ak neodročil pojednávanie za účelom doručenia vyjadrení účastníkov konania žalobcovi, neodňal mu týmto postupom možnosť konať pred súdom, a to dokonca napriek tomu, že o tomto procesnom návrhu nerozhodol samostatným uznesením. Odvolací súd v tejto súvislosti poznamenáva, že uznesenie, ktorým súd rozhodol o návrhu žalobcu na odročenie pojednávania má povahu uznesenia, ktorým sa upravuje vedenie konania, ktoré sa v zmysle príslušných ustanovení OSP účastníkom nedoručuje a rovnako nemusí obsahovať ani odôvodnenie (§ 168 ods. 2 a § 169 ods. 2 OSP).

K námietke žalobcu poukazujúcej na to, že mu prvostupňový správny orgán doručil rozhodnutie bez situačného výkresu (katastrálnej mapy M 1:500) tvoriaceho prílohu tohto rozhodnutia podľa § 4 ods. 2 vyhlášky č. 453/2000 Z. z., **odvolací súd poznamenáva, že žalobca dosiaľ spôsobom vylučujúcim akúkoľvek pochybnosť nepreukázal túto skutočnosť**, a preto s poukazom na to, že sa so situačným výkresom oboznámil na ústnom pojednávaní konanom v dňoch 11. septembra 2008 a 18. júna 2009, označil namietanú vadu za takú, ktorá by aj za predpokladu jej dokázania, nemohla mať vplyv na správnosť a zákonnosť napadnutého rozhodnutia, a keďže sa rozhodnutie nezrušuje len preto, aby sa zopakoval proces a odstránili formálne vady, ktoré nemôžu privodiť vecne iné, či výhodnejšie rozhodnutie pre účastníka, vyhodnotil aj túto námietku za nedôvodnú.

Odvolací súd, stotožniac sa s argumentáciou prvostupňového súdu ohľadom žalobnej a odvolacej námietky, ktorou sa žalobca dožadoval zrušenia napadnutého rozhodnutia z dôvodu, že správne orgány nekonali s Ministerstvom poľnohospodárstva SR ako s účastníkom konania, nevyžiadali si jeho stanovisko k farme registrovanej v Centrálnej evidencii hospodárskych zvierat v Žiline od 4. mája 2004 pod č. P X., túto námietku neakceptoval dôvodiac tým, že Ministerstvu poľnohospodárstva SR postavenie účastníka konania, ani dotknutej osoby v danom územnom konaní neprináleží a v súvislosti s oprávnenými záujmami farmy síce aktívnej a schválenej doplnil, odvolávajúc sa na stanovisko Regionálnej veterinárnej a potravinovej správy Spišská Nová Ves č.j. 949/2009 zo dňa 11. novembra 2009, že táto je nielen nevyužívaná, ale aj nespĺňajúca požiadavky na ustajnenie a chov hospodárskych zvierat, resp. ustajnenie zvierat v dotknutých objektoch by znamenalo porušenie zákona č. 39/2007 Z. z. o veterinárnej starostlivosti. Uvedená skutočnosť bola potvrdená aj stavebno-statickým posudkom vypracovaným Ing. R. K., PhD. v decembri 2009.

Odvolací súd v nadväznosti na odvoláciu námietku žalobcu, ktorou poukazoval na to, že samotné odôvodnenie rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa neobsahuje zákonné náležitosti (§ 47 ods. 3 správneho poriadku), pričom na túto skutočnosť prvostupňový súd neprihliadol, posúdiac formálne a obsahové náležitosti rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu ako aj žalovaného, nevzhliadnuc ich nezákonnosť, usúdil, že tieto sú náležite odôvodnené, pričom žalovaný správny orgán sa vo svojom rozhodnutí náležitým spôsobom vysporiadal so všetkými námietkami žalobcu, vznesenými v jeho odvolaní.

Odvolací súd považuje za potrebné záverom uviesť, že napadnutým rozhodnutím žalovaného existencia síce registrovanej, ale v súčasnosti nevyužívanej farmy, ktorá navyše nie je v stave spôsobilom na ustajnenie poľnohospodárskych zvierat, nebude narušená. Vplyv navrhovaného „Priemyselného hnedého parku v Margecanoch“ na jej v budúcnosti možnú prevádzku, samozrejme za predpokladu jej dôslednej rekonštrukcie, nebolo možné z dôvodov svedčiacich na ťarchu žalobcu posúdiť, keďže táto nie je v súčasnosti prevádzkyschopná. Na strane druhej však táto skutočnosť nemôže byť prekážkou realizácie navrhovaného projektu, s existenciou ktorého všetci ostatní účastníci správneho konania, ako aj príslušné dotknuté orgány súhlasili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, na základe zisteného skutkového stavu a uvedených právnych skutočností, po vyhodnotení námietok žalobcu, nezistil žiaden relevantný dôvod na to, aby sa odchyľil od argumentácie krajského súdu a preto napadnutý rozsudok ako vecne správny, podľa § 219 OSP v spojení s § 250ja ods. 3 vety druhej OSP, potvrdil.

O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 OSP, § 142 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 vety prvej OSP tak, že v odvolacom konaní úspešnému žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko mu z dôvodu neúspešne podaného odvolania žalobcu žiadne trovy preukázateľne nevznikli. Rovnako odvolací súd nepriznal náhradu trov odvolacieho konania ani účastníčke správneho konania L. B., uplatňujúcej si trovy konania vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu, a to z dôvodu, že tieto nepovažoval za účelne vynaložené na bránenie jej práva (samotné vecné vyjadrenie k odvolaniu žalobcu pozostávalo len z jednej vety, a to, že *dôvody uvádzané žalobcom v jeho odvolaní považovala za účelové a právne irelevantné*). Vo vzťahu k ostatným účastníkom správneho konania rozhodol odvolací súd identicky, keďže im trovy odvolacieho konania rovnako nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, dňa 28. marca 2012

JUDr. Jozef Hargaš, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Peter Szimeth